
Komunikaty NRA

Palestra 13/2(134), 108-109

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

2. PRZEPIS ART 74 UST. 2 U. O. U. A. ZEZWAŁA NA PRZENOSZENIE SIEDZIBY I ZMIANY PRZYNALEŻNOŚCI ZESPOŁOWEJ WYŁĄCZNIE WTEDY, GDY UZASADNIA TO INTERES SPOŁECZNY.

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 12 grudnia 1968 r.)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy z odwołania Zespołu Adwokackiego Nr 1 w S. od uchwały Rady Adwokackiej w R. z dnia 11 października 1968 r. co do zmiany przynależności zespołowej adw. W.S.

postanowiło:

zaskarżoną uchwałę Rady Adwokackiej w R. uchylić i sprawę przekazać teje Radzie Adwokackiej do ponownego rozpoznania.

Z uzasadnienia:

Rada Adwokacka w R., uwzględniając wniosek adw. W.S., uchwałą z 11.X. 1968 r. postanowiła wyrazić zgodę na przeniesienie się adw. W.S. z ZA Nr 4 w R. do ZA w S. Jako podstawę tej uchwały Rada Adwokacka powołała art. 74 ust. 2 u. o. u. a.

Od powyższej uchwały ZA w S. wniósł odwołanie, w którym powołuje się na zmniejszający się wpływ spraw do Sądu Powiatowego w S. i wysuwa zastrzeżenia co do wyników pracy adw. W.S. na podstawie danych z okresu, kiedy był on członkiem Zespołu (2.II.—30.VI.1967 r.).

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej zważyło, co następuje:

Rada Adwokacka oparła zaskarżoną uchwałę na art. 74 ust. 2 u. o. u. a. Przepis powyższy zezwala na przeniesienie siedziby i zmianę przynależności zespołowej adwokata wyłącznie wtedy, gdy uzasadnia to interes społeczny. Rada Adwokacka w R. nie wskazała w rozważanej sprawie, w czym ma się wyrażać interes społeczny. Przytoczona w uzasadnieniu uchwały okoliczność kontrowersji między kierownikami a członkami ZA Nr 4 w R. nie uzasadnia jeszcze przeniesienia jednego z członków tego Zespołu właśnie do ZA w S. Również względy osobiste adw. W.S. (zresztą bliżej przez Radę nie sprecyzowane) nie mogą być utożsamiane z interesem społecznym.

W tym stanie rzeczy, wobec niewskazania uzasadnienia dla zastosowania w danej sprawie art. 74 ust. 2 u. o. u. a., zaskarżoną uchwałę należało uchylić.

C. Komunikaty NRA

1.

Adwokat Władysław Gołębiowski z Warszawy, który od października 1964 roku pobiera zapomogi z Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej, zgłosił się w dniu 21 grudnia 1968 roku do Naczelnej Rady Adwokackiej i wpłacił do kasy gotówką kwotę 32 363 zł tytułem zwrotu wszystkich otrzymanych do tego dnia zapomóg.

Krok swój adwokat Gołębiowski motywuje otrzymaniem obecnie większej sumy (spadek) i dlatego uważa za swój obowiązek, kiedy ma ku temu możliwości, zwrócenie kwot, które stanowiły dla niego wielką pomoc w poprzednich latach.

Powyzsze zachowanie się adwokata Władysława Gołębiowskiego znalazło swoje odbicie w uchwale Prezydium NRA z dnia 2 stycznia 1969 r., w której — przyjmując otrzymaną dotację — wyrażono kol. Gołębiowskiemu serdeczne podziękowanie za koleżeńską i wysoce społeczną postawę.

Sprawa ta była również przedmiotem uchwały Komisji Samopomocy Koleżeńskiej z dnia 8 stycznia 1969 r. Koledzy sprawujący zarząd Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej wyrazili nie tylko gorące podziękowanie adwokatowi Gołębiowskiemu za zasilenie Funduszu tak wielką sumą, ale ponadto złożyli mu wyrazy wysokiego uznania za wielkoduszny czyn, nie mający precedensu w ciągu 10 lat istnienia Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej.

2.

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej na posiedzeniu w dniu 6 czerwca 1968 r. postanowiło podjąć wydawanie materiałów szkoleniowych dla aplikantów adwokackich oraz dla adwokatów w ramach prowadzonego doskonalenia zawodowego. Materiały te będą wydawane w formie broszur. Zespół Redakcyjny stanowią: adw. Zdzisław Czeszejko — przewodniczący, adw. Karol Potrzebowski i adw. Władysław Żywicki — członkowie.

Zespół Redakcyjny opracował tytuły poszczególnych broszur i zwrócił się o ich opracowanie do wybranych autorów.

W grudniu 1968 r. ukazała się pierwsza z tych broszur, mianowicie praca adw. Zdzisława Czeszejki pt.: *Metodyka pracy zawodowej adwokata*. Opracowanie liczy 32 strony i składa się z 5 części. Oprócz ogólnych pojęć dotyczących metody i metodyki oraz techniki pracy umysłowej, opracowanie zawiera przystępne omówienie techniki pracy zawodowej adwokata ze szczególnym położeniem akcentu na koncepcje obrony. Po raz pierwszy w piśmiennictwie prawniczym zgromadzono w formie uogólnień i przykładów te zagadnienia, które w pracy codziennej adwokata decydują o wyniku sprawy. Szczególną przydatność dla praktyki należy upatrywać w tych częściach opracowania, które zajmują się koncepcją, analizą dowodów, dyspozycjami, wnioskami dowodowymi i pytaniami adwokata. Opracowanie ma szczególną wartość instruktażową dla każdego adwokata i aplikanta adwokackiego. Pracę tę zrecenzowali adw. Z. Albrecht i adw. T. de Virion.

Wymienione broszury będą rozprowadzane wśród aplikantów adwokackich, a pewna ich liczba zostanie rozesłana do zespołów adwokackich. Ograniczona liczba broszur jest do nabycia (w cenie 8 zł za 1 egzemplarz) w Naczelnej Radzie Adwokackiej. Wysyłka może nastąpić za zaliczeniem pocztowym po nadesłaniu pisemnego zamówienia przez zainteresowanych kolegów.